

Děti, co byste si přály pro ostatní lidi?

SAMÍK: „Přeju si, aby zloději nekradli hračky.“

JARUŠKA: „Já bych si přála, aby se nikdo neutopil v bazénu.“

EMIČKA: „Já si přeju, aby lidí nepadali při lyžování.“

ANIČKA R.: „Já si přeju, aby babička s dědečkem přijeli a bydleli jsme spolu.“

MÍŠA: „Prál bych si, aby lidí neuklouzli na balónku.“

MIKI: „Já si přeju, aby nikdo nespal venku.“

ANIČKA Z.: „Přeju si, aby děti byly porád veselé.“

SOFINKA: „Já si přeju, aby se lidí měli rádi.“

SOFIA: „Přeju si, aby to doma bylo porád tak hezké.“

Andy: „Já chci, aby lidí nebojovali..“

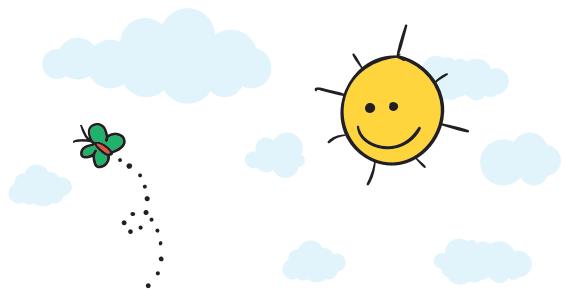
VANDIČKA: „Já si přeju, aby máma s tatou byli štastní.“

DENEYSEK: „Prál bych si, aby si děti mohly hodně hrát.“

TEREZKA: „Prála bych si, aby všichni lidí měli penízky.“

ZORINKA: „Já si přeju, aby se měli lidí rádi.“

A co přejí Vaše děti ostatním lidem?

Maxíkovy noviny

ZPRÁVY Z TŘÍD

1.

Móna

a Louka

Vážení a milí čtenáři,
je to tu zas!

Opět se Vám hlásí třída Louka z Maxíkových novin, ovšem v poněkud jiném složení našich redaktorů. Pár z nás povýšilo a dostalo se jim mnoho výhod, například Monkey's gym či plavání. Jiní zas nikam nespěchají, protože jak říká naše nadřízená Valentýna, u Móni je pohodička a klídeček. A my s tím naprosto souhlasíme. Ale to si zase nemyslete, že nám naše šéfka Móna nedá nic zadarmo. Ačkoliv jsme tu ti nejmenší, musíme na sobě pracovat dvakrát tolik, aby se z nás, v našem oboru, stali opravdoví profesionálové. Někteří na sobě začali pracovat již během letních prázdnin a jiní se k nám přidali během školního roku. Adaptace nejsou vždy lehkou záležitostí. Pro někoho je to opravdu dlouhá cesta, než si dokáže přiznat, že Maxíkova školka je pro něj to nejlepší. Tímto bychom chtěli poděkovat všem našim novým kolegům, kteří se perfektně zařadili do kolektivu, a hlavně i všem ostatním, že tuto cestu absolvovali s námi. Od nového roku přijímáme nové tváře, takže ve školce bude opět znova živo.

Přejeme Vám pevné nervy, zaškolování nových členů týmu bývá někdy opravdový oříšek.

Také jste si mohli povšimnout, že máme novou paní šéfredaktorku, a tou je naše Jana. Ze začátku jsme si ji protukávali a snažili jsme se o ní zjistit co nejvíce. No a divte se, nebo ne, nenašli jsme na ní vůbec nic špatného. Je to člověk se srdcem na pravém místě a dělá pro nás vše, co může. Touto cestou bychom jí chtěli srdečně poděkovat, že dělá vše pro to, aby naše firma byla vždy v tom nejlepším chodu.

Od posledního vydaného čísla uběhla už poměrně dlouhá doba a my jsme prožili opravdu mnoho zážitků. Prožili jsme doslova indiánské léto, kdy jsme spoustu času trávili na naší skvělé zahradě. Na začátku školního roku jsme se přesunuli do vnitřních prostor naší firmy, ale to nás neodradilo chodit do terénu. Již několikrát jsme se vydali na průzkum do okolí naší školky, například do parku nebo na hřiště. Při těchto akcích jsme se učili chodit v zástupu, držet se za ruce, a hlavně, poslouchat naši nadřízenou Móru. Mezi námi, ona není tak přísná, jak si asi myslíte. Ona jen chce, abychom všichni dodržovali pravidla školky. Má nás všechny neskutečně moc ráda, ale také se o nás velice bojí. Nechce, aby se nám něco stalo, proto se musíme naučit, že to, co řekne Móna, je svaté.

S Vámi, milí čtenáři, jsme se setkali minimálně třikrát na hromadných akcích. Musíme uznat, že pokaždé to bylo vždy milé setkání. Společně jsme strávili příjemné chvíliky na zahradě, kde jste si s námi zahráli skvělé hry, nebo jsme si i něco vyrobili. Zároveň jste mohli ochutnat delikátní občerstvení od našich šéfkuchařů, krycími jmény Móňa, Anička, Valentýna, Jana, Klárka, Daria. Také jste mohli s našimi zaměstnanci prodiskutovat naše pokroky, či pády. Velice se na další akce těšíme, protože každé setkání bylo doposud báječné.

Se závěrem roku přišla i Vánoční besídka v naší školce, na kterou jsme opravdu tvrdě dřeli. Byl to nespočet dní a noci plného tréninku a opravdu jsme se u toho pokaždé zapotili. Během měsíce se z nás stali zkušení zpěváci a tančníci, ale pouze díky tomu, jakou jsme měli skvělou průpravu už od září. Doufáme, že se Vám naše vystoupení líbilo. Jak jsme již zmínili výše, máme v našem týmu několik nováčků, kteří nejsou zvyklí na cizí tváře. Pokud je ale poprosíte v domácím prostředí o menší a komornější vystoupení, určitě Vám vyhoví a budete jen valit oči. Nejspíš již v lednu začneme trénovat na summerparty, aby vystoupení bylo minimálně stejně tak kvalitní, jako to poslední. :) :)

Móňa

ZPRÁVY Z TŘÍD

2. Valentýna a Les

Dobrý den, vážení rodiče,

vítá Vás s novinami třída Les. Hodně jsme se těšili, až s Vámi posdílíme, jak jsme si užívali poslední půlrok v Maxíkově školce.

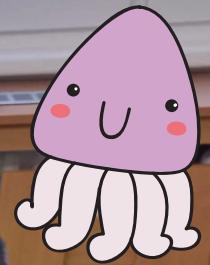
V létě bylo nejlepší, když byl napuštěný bazén. Také jsme si hezky užívali mlhoviště, osvěžovali se každou hodinu a nejvíc času jsme strávili u vodního mlýnu. Voda nás bavila nejvíce. Letní program byl zábavný, vyzkoušeli jsme si, jaké je být indiány, sportovci a táborníky v lese. Několikrát k nám zavítali i koníci. Oni mají v létě dovolenou, přesto se na nás přišli podívat, jak jsme vyrostli. A víte, milí rodiče, že jsme opravdu vyrostli? Chcete vědět, jak jsme to poznali? Tak pozorně čtěte. Na jaře, když jsme si hladili koníky, tak jen po čumáčku, a v létě už jsme si mohli sáhnout i na usí! Užili jsme si také dopravní hřiště. Pro nás to byla zábava, ale pro Valentýnu... běhalo po hřišti a každému pomáhala. Jednoho tahala vepředu, druhého tlačila ze zadu. Nechápeme, proč nekoupí ovladač a neřídí nás na dálku. Po fitness klubu už jsme byli připraveni na olympiádu, kterou jsme zvládli na jedničku.

Na začátku léta jsme se rozloučili s předškoláky. Naše Valentýna byla smutná a my nevíme proč. Odešly velké děti, které potřebují do školy, ale my jsme tady zůstali. Malí, krásní, rozkošní, i když pláčeme, tak jsme úžasní. Ale předškoláci s námi zůstali ještě přes celé léto, a to nás zachránilo při hledání pokladů. Poklady jsme hledali za pomocí dronů, které vymyslel Fíla. Léto bylo překrásní, ale rychle nám odletělo do teplých krajů.

Začátek školního roku byl napůl smutný a napůl veselý, smutný byl, protože nám odešli kamarádi do starší třídy, ale z jesliček k nám přišla prta, tak to bylo hustý. Valentýna nás hezky poprosila, ať jím pomáháme, tak jsme se snažili. Sice nám to moc nešlo, ale Valentýna nás chválila každý den. Přežili jsme to a naučili je všechno, protože pan ředitel nám řekl, že jsme vzorná třída.

Měsíc přátelství jsme zvládli krásně, naučili se kamarádit, pomáhat, umíme používat kouzelná slovíčka „prosím, děkuji, omlouvám se“. Taky se pořád učíme, kdy Klárce říct dobré ráno a kdy dobrý den, nevidíme v tom totiž žádný rozdíl. Ale chceme vidět, jak je Valentýna šťastná, tak se snažíme. Oblékání a svlékání nám jde perfektně, v tom trháme rekordy. A víte proč? Protože nás neoblékáte ani nesvlékáte ani ve školce ani doma.

Každé ráno pozorujeme počasí a učíme se dny v týdnu. A když se nás Valentýna zeptá, co jsme dělali večer doma, tak určitě řekneme jen

pravdu, že doma je nejlip, protože máme nejlepší maminku na světě a nejohodnějšího tatínka. A ještě máme babičky a dědečky, kteří nás rozmažlují a my je milujeme.

V pondělí máme výtvarku: malujeme temperami, vodovkami, pastelkami, stříháme nůžkami, lepíme, modelujeme, učíme se barvy. Všechny naše výrobky pak najdete na nástěnce v šatně.

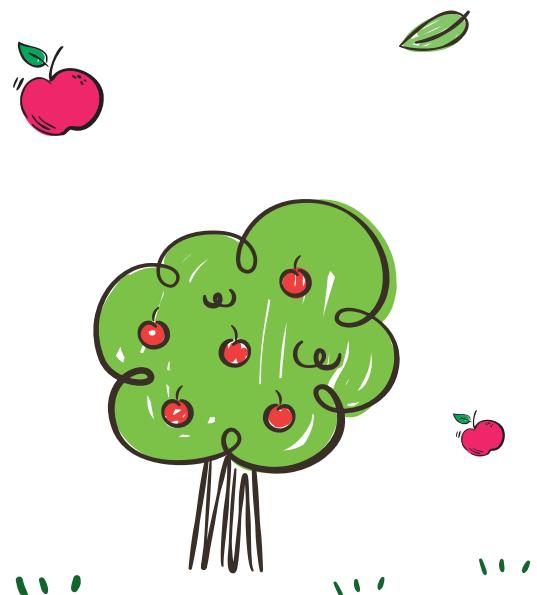
V úterý máme Monkey's gym, tam běháme, cvičíme, skáčeme a moc se nám tam líbí. V úterý máme ještě zábavnou matematiku, kdy se učíme počítat zvířátka, autička, ovoce a zeleninu, míčky. Už umíme rozlišit malý – velký, vysoko – nízko, daleko – blízko. Teď nacvičujeme široký – úzký, krátky – dlouhý, taky levá – pravá, více – méně – stejně.

Ve středu zpíváme a tančíme, posloucháme veselou a smutnou hudbu, hrájeme na hudební nástroje.

Ve čtvrtek chodíme plavat, Valentýna nás chválí, že jsme se moc zlepšili ve svlékání a oblékání. Plavání je úžasné, rádi tam chodíme. Po plavču máme rozvoj řeči. Učíme se správně mluvit, vytleskávat slabiky, hrájeme divadlo, čteme pohádky.

V pátek máme pracovní listy, cvičíme správný úchop tužky a děláme zábavné úkoly. Taky prozkoumáváme přírodu. Je to krásný čas v té Maxíkově školce, jsme rádi, že nás do ní dáváte. Děkujeme mamínko a tatínku!

Jak si pamatujete, v září jsme přivítali podzim a vy rodiče jste se navzájem pěkně seznámili a popovídali si. Probíhaly dílničky a různé zábavné úkoly, bylo krásně veselo.

Říjen byl neskutečně teplý a slunečný. Celý měsíc jsme si užívali zahrady plnými doušky. Pozorovali jsme, jak nám zahrádka rozkvetla a jak se o ni starají naši úžasní zahradníci. Taky děkujeme panu řediteli za nový vyměněný písek!

Na konci října jsme si užili Halloween, který vedly naše rodilé mluvčí Daria a Michelle. Měli jsme super dopolední program v kostýmech a večer s vámi dlabali dýně a zapalovali svíčky.

V listopadu jsme hráli divadlo, kde se učíme nebát se mluvit a projevit se. Také nám vylepšuje etiketu a mluvní projev. Divadlo nás moc baví, máme kostýmy z různých pohádek, hrajeme jako herci a režíruje to Valentýna. Ta nás pak jenom chválí a chválí, a dokonce řekla, že hraní nám jde nejlépe.

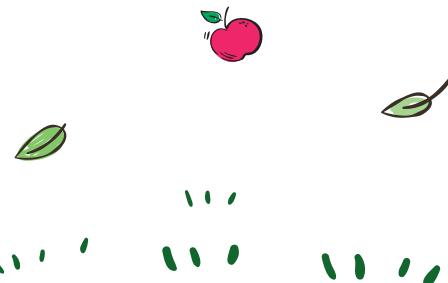

Prosinec proletěl moc rychle. Celý měsíc jsme cvičili na besídku. Naučili se moc písniček a básniček, dokonce jsme zvládlí i tanec. Nejstrašidelnějším dnem bylo jedno prosincové pondělí, kdy k nám přišel čert z pekla. Naštěstí ho doprovázel Mikuláš s andělem. Čert se na nás trochu zlobil, ale Mikuláš nás zachránil. On měl takovou velkou knihu, ve které bylo o nás všechno napsáno. Ale anděl mu za nás slíbil, že už určitě zlobit nebudeme a dostali jsme dárečky.

Vánoční besídka byla moc krásná. I když jsme se styděli vystupovat, nezkazilo nám to náladu. Naše zlaté maminky nás zachránily a tancovaly s námi. Musíme uznat, že jim to i bez tréninku docela šlo. A ten konec vánočního vídeňského plesu byl tak krásný, jak jsme tancovali s vámi, naši milí a milovaní rodiče.

Draží rodiče, moc vám děkujeme za to, že jste nám vybrali takovou krásnou a zábavnou školku. Děkujeme za naše krásné dny, které ve školce, díky vám, užíváme.

Valentýna

ZPRÁVY Z TŘÍD

3. Anička, Námořníci a Piráti

Naši milí rodiče, babičky, dědečci a všichni, kdo nás máte rádi.

Není to snad ani možné, že už je tu nové vydání Maxíkových novin, a tak bychom chtěli trochu zavzpomínat na náš společný rok 2022!

Chcete s námi? Tak pozorně čtěte!

Rok nám začal skoro úplně normálně, až na jednu drobnost. Přišla k nám do školky Anička. Nejdřív pro nás byla nová a neznámá, ale teď už je docela známá a určitě už ji znáte i Vy! No a ta Anička nám dětem začala ve všem pomáhat. Ale nejenom nám i dospělým. A tak jsme si ji brzy všichni oblíbili a teď už je naše kamarádka.

Potom k nám přicházely samé nové děti, až jsme se od dospěláků dozvěděli, že jsou to děti ze státu, který se jmenuje Ukrajina, a že jim teď musíme pomáhat, protože to teď nemají vůbec jednoduché. A to my v Maxíkově školce pomáháme moc rádi, tak to pro nás nebyl problém a přijali jsme je hned mezi sebe. Paní učitelky jim také hned začaly pomáhat, učily je češtině a také naším návykům. Stejně pomáhal i pan ředitel. Zkrátka se ukázalo, že jsme v Maxíkovi jedna velká rodina.

Také nás ale čekaly i špatné zprávy. Nejenom, že jsme se museli rozloučit s našimi kamarády, kteří již vyrostli tak moc, že šli po prázdninách do školy, ale také s naší Moníkou a naší Jody. Ou, jak moc smutno nám bylo, a vlastně pořád je, když to teď pišeme. Ale Monika nám řekla, že takový je prostě život a nemáme být smutní, že nás bude chodit navštěvovat. A svůj slib zatím plní!

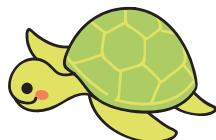

A Jody? Ta má už svoji Amálku, zvanou Milky, a také nám ji chodí ukazovat. Je tak moc krásná, a jaká má roztomilá očička, už jste ji viděli?

Jenže, když prý někdo odchází, tak zase někdo další prý vždy přichází. A k nám přišla Jana! Je to dokonce nová ředitelka, místo Moniky, ale je teda úplně jiná. Nám to teda vůbec nevadí, protože je moc hodná, a když je na nás někdo hodný, tak to my ho pak máme moc rádi. Jana pro nás dělá spoustu práce, také s námi dělá jógu, to je vždy ve třídě takový klid, že byste asi i řekli, že šli už všichni domů! No prostě je skvělá.

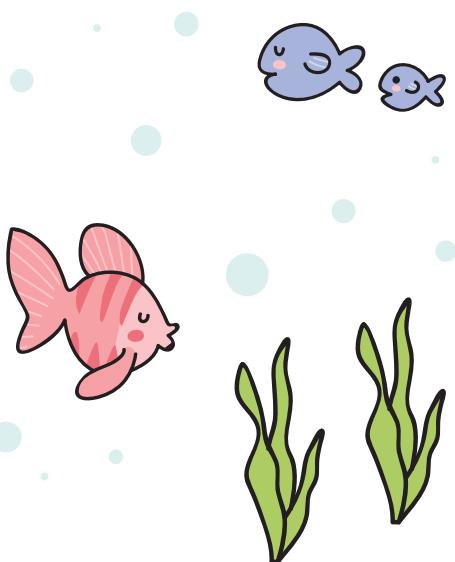
A aby toho nebylo málo, přišla k nám i Daria, ta je prý z Irska a mluví anglicky, takže ji docela rozumíme. Ta Daria s námi dělá samé hezké věci a vždy se na nás usmívá. No prostě paráda.

V září nám tedy nastal nový školní rok s novou ředitelkou a novou Dariou, dospělí říkají rodilou mluvčí. My ve třídě Námořníků a Pirátů přivítali kamarády ze třídy Les od naší milé Valentýnky. Z Námořníků se stali Piráti, prostě samé novinky!

Jo, ale abyste si nemysleli, že to je ve školce pořád jen samá zábava, legrace a žádná práce, tak to teda vůbec! Práce tu máme více než dost, musíme se přeci všechno naučit, jelikož už půjdeme brzy do školy, ale Anička s Janou říkají, že jsme moc šikovní, a že to určitě zvládneme!

Už umíme, například, napsat svá jména, umíme říct své celé jméno, kolik je nám let, anebo třeba kde bydlíme. Dále také už umíme držet tužku tak, jak je to správně, stejně tak i příbor při obědě. Už i víme, jak si čistit správně zuby, nebo jak si správně umýt ruce. Umíme i hezky stříhat a samozřejmě i držet hezký nůžky. Ve třídě víme, jak se správně chovat, že nemůžeme křičet, běhat a být oškliví na své kamarády. Protože to se jednoduše nesmí! Protože v Maxíkovi jsme všichni kamarádi, a proto je nám tu všem tak hezky!

Tak moc děkujeme, že jste to dočetli až sem a jsme rádi, že jsme Vám to mohli takhle všechno napsat.

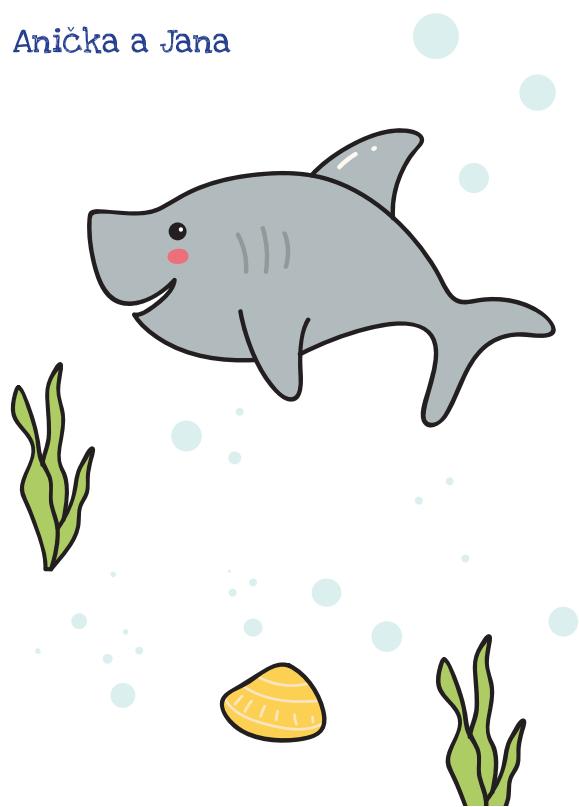
Jo, a vlastně ještě jedna věc! Málem bychom zapomněli, ach to jsme popletové!

Chtěli jsme Vám ještě všem říct,
že VÁS MÁME MOC RÁDI!

TAK AHOOOOOOJ!

VAŠI PIRÁTI A NÁMOŘNÍCI.

Anička a Jana

ANKETA

Čím se chceš stát, a proč?

KÁJA A SAŠA: „Chceme být jako táta, starat se o děti a vydělávat penízky.“

TEREZKA: „Policajtkou, protože budu zachraňovat ostatní.“

ZORINKA: „Taky kuchařkou, ale já chci vařit zvířátkům.“

ELLINKA: „A já zase chci léčit zvířata, takže doktorkou zvířátek.“

SOFINKA PÁN: „Kuchařkou, abych mohla vařit pro lidi a pro Valinku.“

ANDY: „Spidermanem, abych mohl zachraňovat lidi.“

VANDIČKA: „Doktorkou, protože chci léčit lidi.“

MIKI: „Hasičem, abych mohl uhasit školku, nebo policajtem, abych chytal lupiče a zloděje.“

Jsou lepší kluci nebo holky?

ARON: „Kluci, protože umí hrát basketbal.“

ANIČKA R.: „Holky, protože umí udělat hezkou hvězdu.“

SOFIA: „Holky, protože mají rády všechno holčičí, např. koně a princezny.“

MIKI: „Kluci, protože umí řídit auto lépe než holky.“

AMÁLKA.: „Jo, a umí to teda o hodně líp.“

TEREZA: „Holky, protože mají holčičí zájmy, hrají si s panenkami.“

SOFINKA PÁN.: „Holky, protože umí vařit.“

ANDY: „Kluci, protože jsou rychlejší ve všem.“

ANKETA

Jaká by měla být paní učitelka?

MÍŠA: „Být úplně normální, ale i veselá.“

AMÁLKA: „Co nejhodnější.“

MIKI: „Šťastná a bláznivá, a taky by měla umět hasit požár ve školce.“

TEREZKA : „Hodná i přísná, ještě taková anglická, že by měla mluvit anglicky.“

Co je to domov?

ANKETA

Co tě baví úplně nejvíce na Světě?

DENYS: „Hrát si s mašinkami.“

TEREZKA: „Byt s kamarády.“

ELLINKA: „Hraní s barbínami.“

PROKOP: „Jezdit s tátou na kole.“

ARON: „Hrát si s auty.“

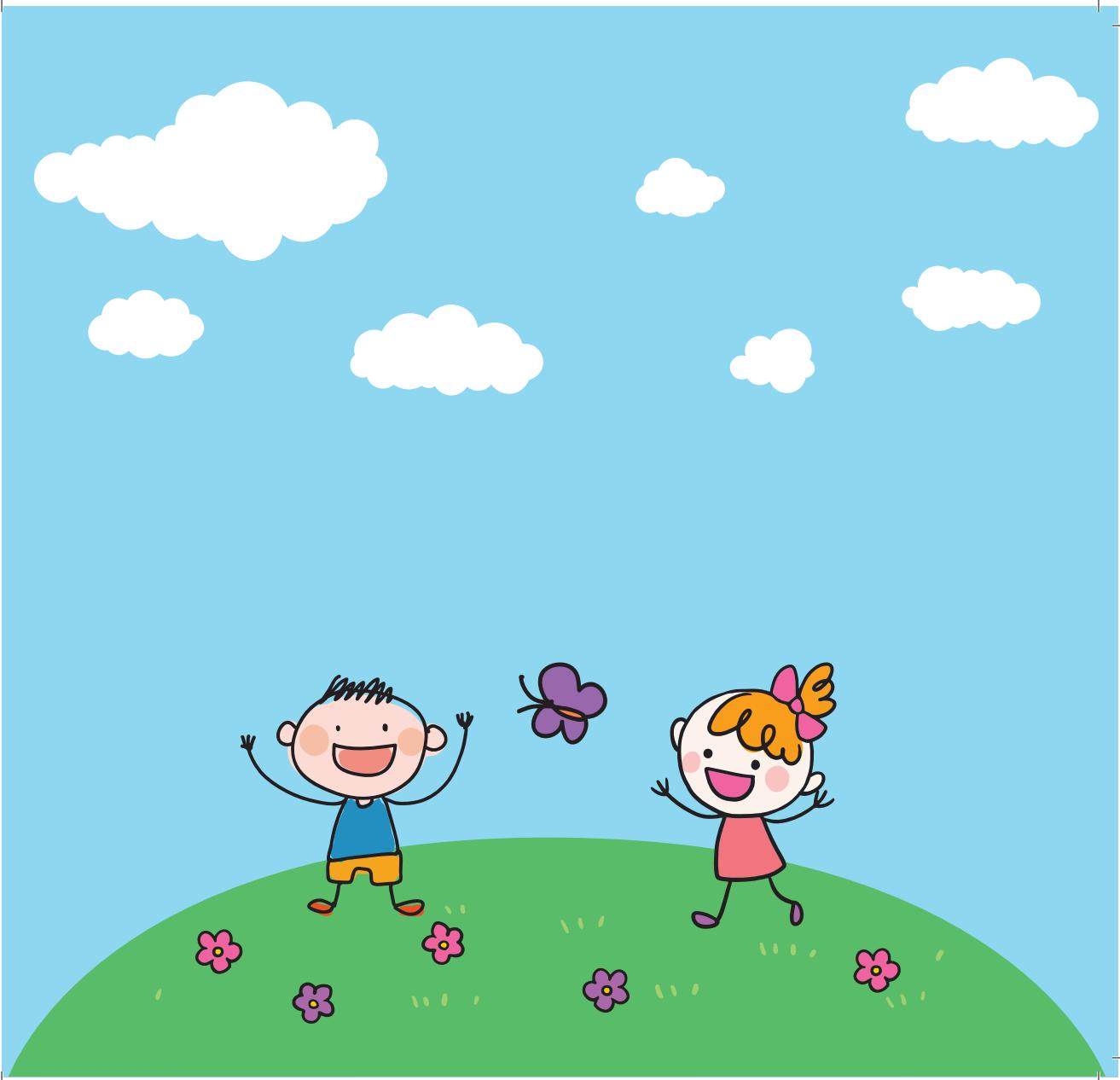
ANDY: „Chodit s máhou a tátou ven, hlavně do parku.“

SOFINKA PÁN.: „Všechny sporty.“

MÍŠA: „Roblox.“

ZORINKA: „Malovat si.“

DAVÍDEK: „To mě taky, ale ne jen tak s pastelkami, ale štětcem.“

NOVINY V ANGLIČTINĚ

4.

Daria,

rodilá mluvčí

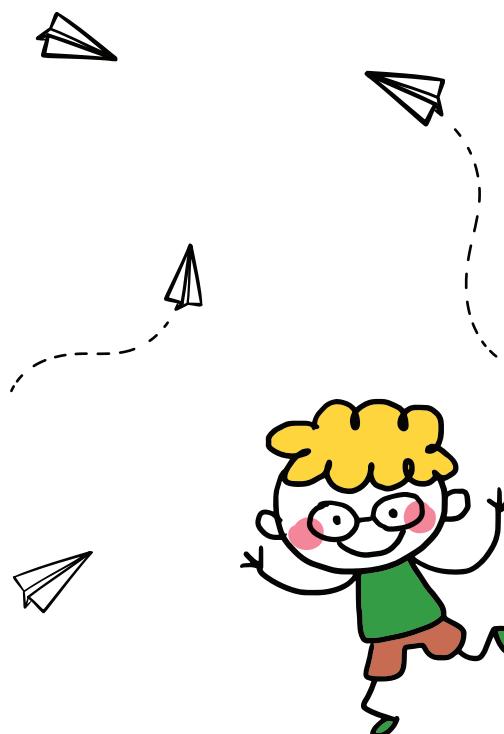
Hello Folks!

Mommy's, Daddy's, Grandmothers and Grandfathers, English time has been a wonderful experience across the board and I wanted to provide you with a brief insight on how we are progressing.

For both teachers and children it truly has been great fun, from our littlest linguists in Meadow class through Forest class all the way up to our Sailor class and Pirates we have had a lot of joy and success developing their English abilities. With constant introduction of new vocabulary, phrases, games and short poems in English. It has been a pleasure to see the appetite for learning and development of skills across all our classes.

The Meadow class are constantly bringing joy and delight with the use of single words in English. Colours, animals, toys and every day actions are all regularly referred to in the English language.

We are not ready just yet to focus on sentence creation but rather developing and gaining confidence in single words or action description is exactly where we want to be at this age. The children are getting ever more comfortable understanding direction in English such as „wash your hands“ or „sit down“ and while they may not be ready to repeat these just yet, they have shown they are understanding and digesting the meaning.

Our Forest class are doing a great job in developing vocabulary and comprehension. They are comfortably able to apply words and phrases they are familiar with to other relevant situations displaying a strong understanding of the meanings. We regularly hear „Good Morning“ and „Toilet please“ being said with great confidence. It is a special pleasure to hear them being inquisitive in the playground asking the colour of things and wanting to explore the wider world outside of the classroom through English. A personal highlight for me was having „I love you“ used in a most gracious and adorable way.

The Sailor and Pirate classes have made great strides and with a lot of hard work are really seeing positive results. We are especially fond of „circle time“ where we have open conversations in English reflecting on what we had for breakfast, what we did at the weekend or discussing what are our favourite toys or games. This time is really special to the children and you can see a concentrated effort to carry the conversation in English throughout. This practice is hugely beneficial and a really positive way to learn and develop their language skills. It is wonderful to observe the children helping each other out in this setting and encouraging each other along.

We are really enjoying our time together and I feel truly privileged and grateful to get to be on this journey of learning with them.

Daria

Slovo na úvod

Vážení a milí rodiče, maminky, tatínkové a ostatní přátelé školky,

je mi ctí navázat na tuto báječnou tradici a podílet se na třetím čísle Maxíkových novin. Asi nejzásadnější změnou, která se v poslední době odehrála, byl odchod ředitelky Moniky. Děti i učitelky na ni vzpomínají jen v dobrém a všichni jí přejeme do dalšího pracovního života jen to nejlepší. Především hodné dětičky a ještě hodnější rodiče. Monika Vás všechny moc pozdravuje a vyřizuje, že jí chybí Vaše zlatička. Občas se u nás ve školce zastaví, a to je pak hodně radosti ze společného setkání.

My jsme se spolu začali seznamovat a očekávat v létě. Je naprostě super, že máme k dispozici naši kouzelnou zahradu a celý letní program tak může probíhat venku. Snažili jsme se i po létě zařazovat aktivity ven a strávit na slunci a čerstvém vzduchu co nejvíce času. Zima nám to teď tak trochu kazí, my už ale vyhlížíme jaro, sluníčko, světlo, a zase alou na zahradu :).

Mám velkou radost z proběhlých aktivit a akcí. Snažíme se každý měsíc zařadit akci pro děti, i pro Vás, pro rodiče. Měli jsme Vítání podzimu, Halloween party, Svatého Martina a samozřejmě Vánoční besidku. Líbí se mi, jak se všichni sejdeme, popovídáme a naposledy jsme si dokonce i zatancovali. Některé maminky statečně neplánovaně vystupovaly se svými dětmi pod Valentýny taktovkou. A na vánoční písni Haleluja, kterou muzikálně doprovázela Anička na housle a Móra na piano, jsme mohli slyšet pěvecky nadaného tatínka, který nám k tanci i zapívával. Bylo to celé krásně dojemné a já doufám, že jste si to Vy, i vaše děti, užili stejně tak, jako my, učitelky.

Milí rodiče, děkujeme Vám, že jste si našli čas na přečtení našich Maxíkových novin. Doufáme, že Vás čtení potěšilo, rozesmálo, příjemně naladilo. Nadále budeme pracovat nejen na kvalitním vzdělávání, ale také na spokojenosti Vašich dětí. Doufáme, že tomu velkou mírou přispějeme. Jak už našim přátelským a chápatelným přístupem, tak třeba pestrým programem a aktivity.

Bc. Jana Fišerová, ředitelka MŠ